

**I ZASTĘPCA
KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI**

Warszawa, dnia 23 maja 2025 r.

RD-III- 409 /25/RK
dot. RD-I-1975/25

Pan Marcin Wiącek

Rzecznik Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Ministrze

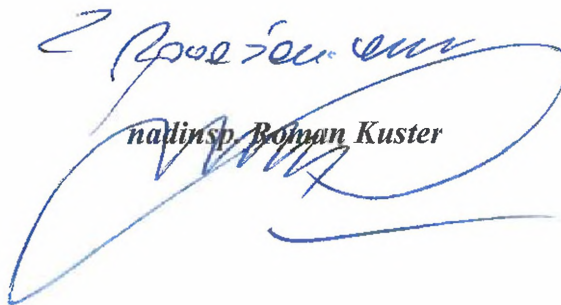
Odpowiadając na pismo z dnia 14 kwietnia 2025 r. L. Dz. II.510.555.2023.MW, w którym zasygnalizowano potrzebę zmiany procedury związanej z wydawaniem postanowienia o zatrzymaniu/zwrocie prawa jazdy, określonej w art. 137 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 2024 r. poz. 1251) informuję, że niniejsze zagadnienie zostało poddane wnikliwej analizie przez Biuro Ruchu Drogowego oraz Biuro Prawne Komendy Głównej Policji.

Powyższa analiza wykazała, że należy podzielić przywołane w piśmie argumenty w zakresie, w jakim wskazano, że obowiązujący stan prawny nie daje gwarancji zakończenia postępowania w przedmiocie wydania postanowienia o zatrzymaniu/zwrocie prawa jazdy w terminie 14 dni i zasadnym jest rozważenie tej propozycji oraz ewentualne podjęcie prac legislacyjnych celem uszczelnienia obowiązującej procedury.

Nie podzielamy natomiast propozycji odstąpienia od każdorazowej kontroli czynności zatrzymania prawa jazdy i wydawania w tym zakresie stosownego postanowienia. Należy zauważyć, że procedura opisana w art. 137 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, w zdecydowanej większości przypadków stosowana jest w odniesieniu do

kierujących, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 1 lit. a i w art. 135a ust. 1 pkt 1 lit. a tej ustawy, a więc osób, wobec których występuje uzasadnione podejrzenie znajdowania się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu. Wprowadzenie rozwiązania, które uzależniałoby kontrolę/zatwierdzenie czynności zatrzymania prawa jazdy od wniesienia stosownego wniosku przez kierującego, którego stan psychofizyczny niejednokrotnie znacznie utrudnia albo wręcz uniemożliwia świadome podejmowanie decyzji, w naszej ocenie nie znajduje dostatecznego uzasadnienia i należy pozostać przy obecnym rozwiązaniu.

Jednocześnie należy zauważyć, że omawiana procedura stosowana jest przez Sądy i Prokuratorów, dlatego w naszej ocenie, organem właściwym do zainicjowania ewentualnych prac legislacyjnych w tym zakresie, jest Minister Sprawiedliwości.

nadinsp. Roman Kuster